Kmetijska pokušina na Barju

Ko je Mercator-Kmetijska zadruga Ljubljana s še nekaterimi soorganizatorji pripravljala letošnjo razstavo kmetijske tehnike, živine in kulinarike na Barju, si najbrž ni mislila, da bo prireditev pritegnila toliksno število obiskovalcev. Za poslopjem zadruge na Izanski cesti se je tega dne (v soboto, 17. septembra) že navsezgodaj kar trlo vseh, ki jih kakorkoli zanima kmetijstvo, ali pa so prišli zgolj zato, da se »založijo« s pristnimi domačimi klobasami, medom in sirom, ki so gá tu prodajali po še kar ugodnih cenah.

Kot je bilo pričakovati, je še največ zanimanja pritegnila razstava plemenske živine, ki je bila v sklopu prireditve. Rejci s svojimi kravami in konji so že precej pred uradnim začetkom prireditve (ob 9.30) zavzeli odmerjeni prostor za zadružnimi poslopji, če seveda sploh ne upoštevamo vseh tistih, ki so se tjakaj pripeljali s svojimi slavnostno okrašenimi za-

Razstava živine je pritegnila še največ radovednežev

Ob 10-letnici Kmetijske zadruge Ljubljana je predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc izročil Jožetu Tanku posebno priznanje občine Ljubljana Vič-Rudnik.

pravljivčki. Posebna strokovna komisija, ki je ocenjevala živino, je imela tega dne zares težko delo: več kot sto živali se je to pot nabralo za ocenjevalni izbor, pri čemer so nekateri rejci vozili svojo živino še potem, ko naj bi bilo uradno ocenjevanje že končano.

Skoraj nič manj živahno ni bilo tudi v glavni zadružni zgradbi, kjer je aktiv kmečkih žena pripravil razstavo kmečkih kulinaričnih dobrin. Tu so bili kot na tekočem traku razvrščeni kozarci domačega medu na starinsko poslikanih panjskih končnicah, štruklje v najrazličnejših košaric s suhim sadjem, da so se kar šibile mize, ob vsem tem pa na nameček še lični primerki suhe robe, ki so simbolično, če že ne tudi estetsko poživljali celotno zbirko.

Marsikaj tega je bilo, vsaj tako so pred sámo razstavo obljubili organizatorji, tudi naprodaj. Vsekakor pa so se lahko kmetje z nekoliko debelejšimi mošnjički odločili za nakup (ali vsaj rezervacijo) najrazličnejše kmetijske mehanizacije, ki je bila na vpogled pred skladiščno stavbo zraven. Pravzaprav so bili vsi stroji in delovni priključki – od setve do žetve na tej razstavi, kot je povedal komercialni referent zadruge **Franc Žabjek,** namenjeni kupcu, pa čeprav mastno zabeljene cene na nekaterih strojih seveda niso mogle vzbujati posebnih apetitov. Na razstavi so kot poseben primerek razstavili tudi silažno nakladal-

Domači kmečki priboljški. A le za oči

no prikolico, ki naj bi opozorila obiskovalce na komisijsko prodajo rabljene kmetijske tehnike, ki jo pripravlja zadruga.

»Če gledamo v celoti, razstava poteka natanko tako, kot smo si zamislili,« je prireditev na kratko ocenil direktor Kmetijske zadruge Ljubljana **Jože Tanko.** »Nimamo prav nobenih težav. Hkrati pa smo to priložnost izkoristili tudi za to, da smo našim najbolj marljivim kooperantom podelili priznanja (Zadružna zveza Slovenije jih je podelila sedem, KZ Ljubljana pa kar enaintrideset) in podpisali listino o medsebojnem sodelovanju naše zadruge s KZ Pliberk z avstrijske Koroške.«

BRANKO VRHOVEC

100 letnica gasilstva v Velikih Laščah

Letos praznujejo gasilci 100 letnico nastanka gasilstva (formiranje prvih gasilskih straž) na območju Velikih Lašč. Ob tem jubileju so gasilci dobili eno največjih zmag – zgradili so si nov gasilski dom. Ob finančni in materialni pomoči GG Obrata Velike Lašče, Kmetijske zadruge Velike Lašče, RIKA in Inles Ribnice, IGO obrata Velike Lašče, IMP Ljubljana, občinske gasilske zveze Ljubljana Vič-Rudnik in seveda veliko ur trdega dela tukajšnjih gasilcev ter velike pomoči občanov s prostovoljnimi prispevki, so porušili staro stavbo iz leta 1896 in na tem mestu zgradili nov gasilski dom. Praznovanje se je pričelo z veliko gasilsko parado na kateri so sodelovala društva sektorja Velike Lašče, goste iz ribniške GZ, in društvo iz Pijave Gorice. Slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki mestne, občinske in republiške GZ.

Na proslavi so bila podeljena priznanja posameznikom in GD Velikih Lašč. Na koncu pa je predsednik občinske GZ Ciril Ropret uradno otvoril gasilski dom. Tako se je 20. avgust zapisal v zgodovino gasilske kronike Velikih Lašč.

N. S.

Javna razprava o VS/3 Vič oziroma o ukinitvi izhoda Viške ceste

Krajevna skupnost Vič vabi krajane na javno razpravo o zazidalnem načrtu Soseske VS 3/2 Vič, ki bo v ponedeljek, **10. oktobra** ob 18. uri v prostorih OŠ Marjan Novak-Jovo, Nanoška 2.

TD PODPEČ-PRESERJE NAS VABI

4. turistično srečanje Vičanov

Turistično društvo je obstajalo že dolgo časa. Njihova aktivnost je bila na zavidljivem nivoju. Toda kmalu se je dalo zaustaviło. Društvo je obstajalo le še formalno, člani pa so se razkropili vsak po svoje.

Čast organiziranja zaključne prireditve, ki je postala že skorajda tradicionalna je pravilomu pripadla enemu izmed tistih društev, oziroma kraju, ki je prejelo Blagajno za urejanje okolja. Tokrat nismo čakali, da bo razpis končan in ocenjevanje zaključeno. Odločili smo se že kar v spomladanskem času. Odločitev je bila enoglasna in neizpodbitna »prireditev naj bo Podpečî«. Takoj smo bili prijetno presenečeni. Odzivnost, kakršne nismo pričakovali je bila velika.

Resda gre tu največji delež predsednici KK SZDL Ani Vehar. Skupaj s predsednikom sveta KS Janezom Cerkom in neutrudnim tajnikom KS Jankom Prebilom so zastavili prve korake.

Že čez mesec dni so nas presenetili s programom, kateremu ne gre oporekati.

Že pred tem smo načrtovali postavitev razstave v Podpeči z delovnim naslovom »Barjanske posebnosti . . .«, katero pripravljata scenarist Boris Višnjevec in arh. Brane Velikajne.

Skoraj ni društva v Podpeči, oziroma krajana, ki k prireditvi ne bi prispeval največji možni delež.

Najbolj razveseljivo pa je dejstvo, da se Turistično društvo zopet postavlja na svoje noge. Povečana je skrb za urejeno okolje, ribiči se še bolj trudijo, da bo Jezero ponovno pravo jezero, lovci kmalj čakajo, da bodo lahko razstavili svoje trofeje, gasilci pripravljajo slastno srno v omaki in ob zaključni prireditvi jo bodo tudi ponudili. Člani kulturno umetniškega društva Svoboda pripravljajo v režiji Janeza Cimpermana **»Prizore iz Barja«**, mladinci bodo prodajali spominke, katere so sami izdelali. Aktiv kmečkih žena nas bo pogostil z izbranim pecivom in domačim kruhom, prireditvi pa se pridružujo tudi vse delovne organizacije v kraju. Seveda pa je tudi gonilna sila Osnovna šola, ki ne trati časa, temveč pridno zbira vse stareše eksponate in bodo del bogate razstave.

Prepričani smo, da nam bodo Podpečani prikazali svoj utrip časa, ki je že skorajda preživel, istočasno pa se bodo lahko postavili s svojo trenutno podobo kraja.

V četrtek, petek in soboto – torej 6., 7. in 8. oktobra si bomo ogledali:

– Delovne organizacije **Hoja, IPKO** in **Mineral** in sicer od 8. do 13. ure

– na podružnični šoli Jezero lovsko razstavo in razstavo starih predmetov in sicer od 8. do 19. ure.

– žganje apna pri Grebenčevi in Suhadolnikovi apnenici – ves dan

– delo kovača pri Suhadolniku v Preserju od 9. do 19. ure

– delo bobnerja (izdelovalca starih lesenih vaz) v Preserju pri Petelinu

– polharski muzej pri Debevcu na Prevalju od 9. do 19. ure

– razstavo izdelkov hoje in IPKA na prostoru pred Mineralom.

Pred trgovino Emona pa bodo tri dni ob 17. uri nastopali harmonikaši. V **petek 7. oktobra** bo ob 18. uri pri lovski hiši ZD Rakitna **srečanje z lovci**.

Moramo vas opozoriti še na **sobotni program**, ko bo ob 14. uri stekel **sprevod in vožnja narodnih noš z zapravljivčki** po KS in bo trajal uro in pol. V soboto bodo **ves dan odprte** v Podpeči **stojnice Emone. Trgovine Štih, bifeja Vučko, čebelarja Šviglja, aktiva mladih iz KS in aktiva kmečkih žena ter Planinskega društva**, kjer bodo obiskovalci prejeli vse informacije o dogajanjih v kraju, in sicer vse tri dni.

O AKTIVNOSTIH KRAJEVNIH ODBOROV RDEČEGA KRŽA

Ublažimo težke socialne razmere

KO RK so organizacije, ki živijo v najtesnejšem stiku s krajani na svojem območju in aktivi Mladih članov RKS po šolah v njihovem okolišu. Uresničevanje zastavljenih nalog RK in uspešnost njihove izvedbe je odvisna od aktivnosti prostovoljnih sodelavcev RK ter mladih članov in mladine RK.

Interes za delo pri RK postaja vsako leto manjši. Vse bolj so prisotni v vrstah aktivistov RK isti ljudje, ki pa so žal ob vse večji potrebi po angažiranosti, preobremenjeni, mnogokrat pa tudi osamljeni v svojih prizadevanjih. Ob vse večji socialni negotovosti, ki je nedvomno v tesni zvezi z gospodarsko situacijo pri nas, se moramo zavedati pomembnosti poslanstva RK. Prav rezultati naše aktivnosti lahko ublažijo nemogoče socialne razmere, v katerih so se že znašli nekateri delavci in občani. KAKO?

Malo truda – veliko zadovoljstva!

V vsaki krajevni skupnosti je precej članov Rdečega križa. Marsikdo članarine noče plačati, drugi pa nerga. Zakaj tako?

V teh kriznih časih, smo jim čajanko prireditli. Povabili smo preko 80 članov, najstarejših občanov, tudi pripeljali smo jih, da so prišli. Pogostili smo jih z jedačo, pijačo in prispevali skromen kulturni program.

Kako je to mogoče?

Vse denar od članarine in prodanega starega papirja, ter s prostovoljnim delom terenskih delavk uporabimo, da za dve uri v resničnost topline človeka postavimo teh 80 starejših občanov. Tudi oni so enkrat otroci bili, zdaj pa so se že izrabile njihove moči. Srečni vsi smo bili, peli smo in plesali.

S teg srečanja je večina z zadovoljstvom in nasmehom odhajala, ta – starejša generacija krajevne skupnosti »Kolezija«.

Kako malo je potrebno za srečo 80 ljudi!

OLGA JERONČIČ

– Z enoletno članarino, ki znaša za to leto 400 din na občana,

– z zbiranjem prostovoljnih denarnih prispevkov ob solidarnih akcijah v maju in oktobru, za katere darovalci prejmejo zahvalnice,

– s podarjenim pohištvom, oblačili, obutvijo, posteljnino, belo tehniko in drugo,

– vjesenskem času tudi z zbiranjem oziroma darovanjem živil (nepokvarljivih) za ozimnico tistim, za katere vemo v povezavi s patronažno službo in strokovno službo skupnosti socialnega skrbstva.

V nekaterih KS delo šepa

Za poživitev dela v **KO RKS**, smo imeli v tem letu s pomočjo Občinske konference SZDL, na kateri so bili prisotni predsedniki KK SZDL, sestanek, na katerem smo opozorili na potrebo po reorganiziranju KO RKS, kjer te ne delujejo. Tako se je ponovno obudila dejavnost KO RKS Malči Beličeve, KO RKS Podpeč–Preserje, zelo aktivni so postali člani RK v KO RKS Brdo, prizadevnost čutimo tudi v KO RKS Murgle. Žal pa krajani vse premalo sodelujejo s prizadevno predsednico, zelo aktivni so postali v KO RKS Škofljica in KO RKS Notranje Gorice, kjer pa vse delo še vedno sloni na peščici aktivistov. Mladi se v delo RK-ja sploh ne vključujejo. Vakuum v dejavnosti pa ostaja v KS Rakova jelša, Galjevica, Peruzzi, Zelcni log. Potrebe teh KS deloma krijejo KO RKS Krim in Trnovo, vendar bi bilo potrebno, da bi se prav v teh KS krajani zaradi specifične problematike bolj organizirali. Premalo je tudi posluha za aktivnosti RK v KS Turjak, kjer vse naloge RK uresničuje prizadevna tajnica KS, nato Velike Lašče, kjer brez aktivnosti Osnovne šole in posluha njihovega ravnatelja in mentorice aktiva za dejavnost RK-ja ne bi čutili odziva. Popolnoma neaktivni pa so v KS Stane Sever, Rakitna in Dobrova. Potreba, da bi se na teh območjih naloge RK pričele izvajati, je nujna, zato ponovno apeliramo na predsednike KK SZDL, da čim hitreje pristopijo k organiziranju teh krajevnih odborov RK in na sestanke povabijo tudi predstavnika Občinske organizacije RKS.

Hkrati z delno osvetlitvijo delovanja naših odborov po KS, naprošamo občane in bodoče aktiviste, da se v delovanje RK čim dejavneje vključite. Zbiranje prispevkov so res glasne akcije naše organizacije, rezultatov darovanih dobrin pa ne objavljamo tako redno. Vzrok je v tem, da so obdarovani krajani anonimni, saj se zavedamo, da nihče ne želi živeti na ramenih drugega. Sočasno pa je vse bolj prisotno dejstvo, da bodo tudi tisti, ki danes še lahko skrbijo zase in bi radi delali tudi v prihodnje, zaradi spremenjenih pogojev potrebni družbene pomoči, pa tudi pomoči naše organizacije.

Pomoč je bila dobrodošla

V tem letu smo do 31. 7. 1988 nudili pomoč v obliki oblačil, obutve 45 družinam v naši občini in 22 občanom pomoč v obliki darovanega pohištva. Ob solidarnostni akciji v maju smo en kombi oblačil, obutve in posteljnine darovali v KS Črni vrh in en tovornjak prav tako oblačil in obutve KS lg. Koliko družin je prejelo to pomoč, vedo v teh KS.

Število občanov, prejemnikov naše pomoči bi bilo lahko še večje, zato vas želimo obvestiti, da s kratkim orisom socialnih razmer, ki jih prejmete pri svoji patronažni sestri ali na Centru za socialno delo Ljubljana Vič-Rudnik, pri nas dobite potrdilo, s katerim boste lahko izbirali potrebna oblačila v skladišču Mestnega odbora RKS, v **Ljubljani, Prečna ulica 6, vsak ponedeljek od 8. do 12. ure** in **vsak četrtek od 12. ure do 16. ure popoldan.**

Za uspešno nadaljevanje takih oblik pomoči, ponovno apeliramo na vas: »pridružite se solidarnosti tistih, ki so že mnogokrat pomagali neznancem s pomočjo naše organizacije«.

Občinska organizacija RKS
Ljubljana Vič-Rudnik

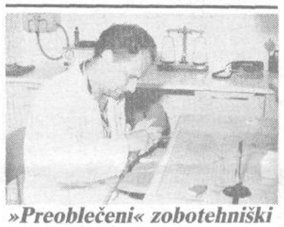

»Preoblečeni« zobotehniški laboratorij v Horjulu

Zdravstveni dom Ljubljana Vič-Rudnik je s svojimi sredstvi obnovil zobotehnični laboratorij v Horjulu, v katerem že deset let uspešno dela Latif Mulalić. Novi prostori in obnovljena oprema bosta prav gotovo vplivali na delo kakor tudi na kvaliteto zobotehničnih storitev.

FRANCE BRUS

V Velikih Laščah niso izglasovali samoprispevka

11. septembra so na območju KS Velike Lašče opravili referendum na uvedbo krajevnega samoprispevka. Od skupno 1609 volilnih upravičencev se glasovanja zaradi dela v tujini in službenja vojaškega roka ni udeležilo 57 volilnih upravičencev. Tako so pri izidu glasovanja upoštevali 1552 glasovalnih upravičencev.

Na referendumu **je glasovalo** 1486 krajanov ali 95,75 odstotka. **Za uvedbo krajevnega samoprispevka je glasovalo 659 volilnih upravičencev ali 42,46 odstotka.** Proti uvedbi je glasovalo 802 volilnih upravičencev ali 51,68 odstotka.

Tako je volilna komisija KS Velike Lašče ugotovila, da na referendumu 11. septembra predlog za uvedbo samoprispevka ni bil sprejet.

Še izidi po volilcih: Velike Lašče 46 odstotkov ZA, Dvorska vas 54 odstotkov ZA, Mala Slevica 55 odstotkov Za, Karlovica 5 odstotkov ZA, Kaplanovo 40 odstotkov ZA, Podstrmec 26 odstotkov ZA, Opalkovo 23 odstotkov ZA, Male Lašče 42 odstotkov ZA in Rašca 62 odstotkov ZA.

STANE, SI BIL NA SESTANKU?

Iz Ljubljane v Evropo, po razvitem svetu . . .

Pogosto razmišljam, zakaj je pri nas tako nedopusten razkorak med dogovorjenim in izvedenim. Zdi se mi, da brezštevilni sprejmejo na sestankih brez pripomb vse zadolžitve. Žal pa istočasno razmišljajo že o tem, kako bodo naročeno izigrali. To je seveda mogoče tam, kjer v procesu odločanja in realizacije ni primerne kontrole in iz nje izhajajočega ukrepanja.

V industriji za izdelovanje zapiralne embalaže PLUTAL, Ceta v Gorice 8, je dogovor dogovor in vsi ga morajo spoštovati. Če ne verjamete, ne zapustite tega zapisa na tem mestu, ampak se soočite z njim vse do avtorjevega podpisa.

Oblikovalka SOZD ELEKTROTEHNA Maja Teran je na nedavnem sejmu Vino 88 na Gospodarskem razstavišču uvrstila med najboljše razstavne prostore paviljone Slovina, SOP Krško in Plutala. Menila je, da so kljub različnosti po obsegu in po prikazu razstavljenih izdelkov oziroma pijač pri Slovinu, po oblikovalski podobi in trženjskem pristopu tako izstopajoči, da se je vredno pogovarjati o njih.

»Naš nastop na vinskem sejmu mora izražati tri strateške ciljc:

– odprtost delovne organizacije

– inovativnost

– prisotnos in vpetost v svetovno produkcijo zapiralne embalaže,« je izpostavil trženjske smotre najpomembnejšega Plutalovega nastopa v javnosti direktor Ivan Koželj med pogovorom z vsemi, ki so predstavljali ta 400 članski kolektiv na Gospodarskem razstavišču. Potem pa je nadaljeval: »Domačemu (!) in tujemu družabniku, ki ga bomo postregli z izbranimi slovenskimi vini in domačim prigrizkom, moramo pokazati, da smo evropska in svetovna firma. Tudi naše obnašanje mora biti tako, kot ga obvladajo ljudje na zahodu in severu Evrope: nasmeh, vljuden in ne preglasen pogovor, tako, da bo vsak partner čutil, da ga spoštujemo in cenimo. Naša stojnica mora biti živa, da bo zanimiva za poslovne družabnike, bančnike, politike, domače in tuje kupce in vse, ki jih zanima naš kolektiv in njegova specifična proizvodnja. Pa ne pozabite, moški ne smejo biti brez kravat, ženske pa primernih modnih dodatkov.«

Lahko zapišem, da je kolektivček Plutalovcev in ostalih, ki so predstavljali to zagnano podjetje na Gospodarskem razstavišču, v celoti uresničil naročeno. Prav med sejmom pa je zvedel, da je pri produkciji ene od zapork postal največji v Evropi ter, da je direktor Ivan Koželj že osem let v tem kolektivu.

Ker pa je tak nastop na sejmu omogočil s svojim enoletnim prizadevanjem celoten kolektiv Plutala, ne smemo pozabiti, da so predstavili tudi tri proizvodne novosti s področja inženiringa in prinnanja, ki so jih dobili na sejmu INPAK v Gornji Radgoni. Novi izdelki so: polavtomatska zapiralka, s Plutalovo zapiralno glavo, za navojne zaporke, zračni transporter za zaporke do zapiralnih strojev, ki je del integralnega transporta teh Plutalovih izdelkov od proizvodnega stroja do porabnika ter pralec stekleničnih grl. Vsi trije izdelki so tudi že v uporabi v različnih tovarnah živilske industrije in pomenijo pomembne prispevke k gospodarnejši proizvodnji in cenejšemu transportu zapork.

P. S. Razlaga nadnaslova. Ker sem imel prvi dan poletno srajco brez kravate, ne je najodgovornejša oseba na razstavnem prostoru vprašala, če si nisem prebral navodil o tem, kako je treba biti oblečen. Naslednje dni sem nosil tudi kravato.

STANE JESENOVEC

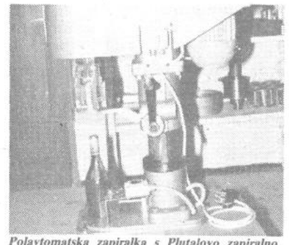

Polavtomatska zapiralka s Plutalovo zapiralno glavo je sad razvoja tega kolektiva. Namenjena je manjšim polnilnicam, zasebnikom, laboratorijem in drugim, ki uporabljajo pri zapiranju navojne zaporke. (foto: S. Jesenovec)

NAŠA ANKETA

Kaj izboljšati v našem kraju?

O tem, kaj bi kdo predlagal, da se izboljša ali izpopolni v njegovem kraju, smo se z našimi občani že pogovarjali. Vendar pa je problematika vedno znova aktualna, zato so tudi predlogi občanov, pa čeprav še tako bežni, vedno znova dobrodošli.

Iz izjav, ki smo jih zbrali tokrat, je razvidno, da imajo ljudje še vedno največ pripomb na krajevno komunalo: na ceste, mostove, telefon, trgovine, medtem ko nekatere mlajše denimo skrbi tudi, kaj bo z njihovimi disco klubi . . .

Ivan Ciuha, ključavničar z Gaberja:

»Pri nas bi bilo treba predvsem asfaltirati staro cesto, ki pelje skozi del vasi. Ta je namreč še vedno makadamska in v sončnem, suhem vremenu je pravi obup. Krajši odsek so krajani asfaltirani že sami, za drugi – daljši – pa jih je žal premalo, da bi zmogli tolikšno finančno breme.

Hkrati s cesto, pa bi bilo treba urediti tudi odtoke ob njej, saj hudourniška voda vztrajno odnaša zemljo z vrtov.«

Mojca Tomšič, učenka OŠ z Dobrove:

»Mene še najbolj skrbi naš disco. To, kar imamo zdaj je ena sama polomija, pa še ta je odprta le enkrat samkrat ali dvakrat na leto.

Drugi problem je kopališče: poleti imamo namreč še vedno na voljo za kopanje le umazano Gradaščico in Horjuščico, zato bi bilo dobro, ko bi nam sčasoma zgradili kak bazen. Vsaj majhnega, če že ne velikega. Potrebno pa bi bilo tudi razširiti most čez Horjuščico v bližnjem Razorju, saj se zdaj vsake dva dni kdo zabije vanj.«

Angelca Vivod, poslovodkinja iz Trnovega:

»Moti me predvsem okolje okrog naših blokov. Tam je še vedno veliko svinjarije, pomoči pa kraval, kar je po mojem predvsem posledica mešanih stanovalcev. Obljubili so tudi, da bodo v naši soseski odprli novo pizzerijo, zdaj pa žal tiste prostore uporabljajo v povsem druge, vse prej kot gostinske namene.«

Stane Zibelnik, delavec iz Belice:

»Pri nas je še največji problem most čez Belški graben. Ta je dotrajan in trhlen že odkar pomnim. Če bi bil en sam njegov uporabnik, bi se najbrž še dalo kako zmeniti, da ga popravijo, ker pa jih je več, je težje. Tako pa je še vedno v prav obupnem stanju.

Druga takšna nadloga je krajevno avtobusno postajališče. Tudi to še vedno ni pokrito, in ljudje morajo še vedno čakati na prostem prav v vseh vremenskih neprilikah.«

Maruša Omahen, učenka OŠ s Hruševega:

»Na Šelu pri Hruševu se otepamo s povsem istimi težavami, kot v večini sosednjih krajev: naša cesta je še vedno brez asfalta, ni telefona in še vedno ne premoremo tudi listne trgovine, tako da moramo za vsako malenkost na Dobrovo ali pa v Žirovnikov graben, kjer pa je trgovina odprta le do 3. ure popoldne, ko večina sploh še ni doma.«

BRANKO VRHOVEC

Ivan Ciuha *Mojca Tomšič* *Angelca Vivod* *Stane Zibelnik* *Maruša Omahen*

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

ŠENTJOŠT

Kje dobiti delavce za Alpino?

Ko smo natanko pred devetimi leti predstavili Šentjošt nad Horjulom, so v kraju tedaj ravno dokončavali še zadnja dela pri njihovi tedanji največji pridobitvi – kulturnem domu.

Danes je dom že zdavnaj pod streho in vanj se je tudi že zdavnaj preselilo šentjoško kulturno življenje, zato pa je čas prinesel nove delovne naloge in – težave.

Prepočasna gradnja obrata

Ta čas je vsa pozornost Šentjoščanov vsekakor usmerjena v novi obrat Alpine Žiri v samem središču kraja, ki so ga zgradili pred kakima dvema letoma. Gradnja obrata je namreč potekala nekoliko počasneje, kot so načrtovali, zato si je več delavk, ki so se nameravale v njem zaposliti, medtem poiskalo službo že drugod (od skupno 17 prijavljenih, jih je ob otvoritvi ostalo le še devet). S tem pa so nastale hude težave, saj ima zdaj obrat enostavno premalo delovne sile, da bi normalno obratoval.

»Uprava v Žireh je prav zato terjala, da se obrat zapre,« pojasnjuje nič kaj zavidljivo stanje **Polde Oblak,** predsednik vaškega odbora. »Po zadnjem skupnem sestanku s predstavniki Alpine, KS in občine, pa smo se nekako sporazumeli, da se njegovo obratovanje podaljša do novega leta, s tem, da mi v tem času zagotovimo deset novih delavcev. To je, kot zatrjujejo pri Alpini. minimum da lahko obrat kolikor toliko normalno nadaljuje z delom.«

Za tako majhen kraj kot je Šentjošt (vas premore skupno le kakih 60 hiš), je ultimat žirovske tovarne vsekakor težka preizkušnja. Kočljivo zadevo bodo zdaj skušali rešiti s posebno akcijo, s katero naj bi pridobili potrebno delovno silo.

»Vztrajali bomo, da obrat ostane, saj je za kraj izrednega pomena,« je odločen Polde Oblak. »Istega mnenja so tudi na KS in občini. Za vse, ki bi jih morebiti zanimalo to delo, naj povem, da delo ni težko, prostori so moderni in urejeni, pa tudi osebni dohodek ni tako slab (od 420 tisoč do 540 tisoč din).«

Bo obratu Alpine uspelo dobiti potrebno delovno silo?

Kmalu nov vodovod

Nekoliko bolje kot Alpini, se gode obratu Indosa, ki je prav tako »pognal« v Šentjoštu (v prostorih nekdanje Žimnice). Vendar pa ta ne potrebuje toliko delovne sile (trenutno ima 15 zaposlenih), zato se je tudi laže izkopati iz začetnih težav.

Kot dobrodošel obliž za vse te, pa tudi druge nadloge, bo zdaj krajanom prišel kot nalašč novi vodovod, ki naj bi ga dobili še pred zimo. Gradnjo le-tega so zastavili letos pomladi, vanj pa so do zdaj vložili že nič manj kot 2220 udarniških ur (ali 50 ur na posameznika).

»Pri tem delu so sodelovali prav vsi krajani,« je pohvalil prizadevne sovaščane predsednik vaškega odbora. »Tako smo uspešno dokončali cevovod od zajetja do vodohramov, ki v skupni dolžini znaša kar okoli 2050 metrov. Večino sredstev za veliki projekt nam je priskrbela Območna vodna skupnost Ljubljanica–Sava, nekaj si obetamo od KS in občine, razliko pa smo pokrili krajani sami s prostovoljnimi prispevki in delom. Zdaj je treba le še zgraditi črpališče in dokončati finomontažo celotne vodovodne napeljave.«

Šentjoško vaško jedro: nove zgradbe in nove težave

Novi vodovod bo že tretji po vrsti, ki so ga v Šentjoštu zgradili v povojnem času. Prvega so se lotili še leta 1958, vendar pa se ta zavoljo seizmičnih premikov tal in rudnika na Žirovskem vrhu, odkoder je potekal ni obnesel. Drugega so nato potegnili iz 5 km oddaljenega Lavrovca, a spričo oporečne površinske vode, ki jo je v sušnih obdobjih za povrh še primanjkovalo, tudi ta ni mogel pokriti vseh potreb. Preostalo jim ni nič drugega, ko da se lotijo še tretjega.

Podobnih komunalnih problemov so imeli šentjoščani zadnja leta še več. Nekaj jih je tudi še ostalo. Že več let na primer si prizadevajo, da bi dobili asfalt na cesti Šentjošt-Vrzdenec, a tudi tu kaže, da vsaj še nekaj časa ne bo nič. Krajani imajo sicer v žepu že predračun (270 starih milijard) in obljube Cestnega podjetja Ljubljana, zdaj pa potrebujejo še nekaj volje pri Komunalnem podjetju, da bo stvar lahko stekla tako kot je treba.

BRANKO VRHOVEC

VSE ZA OBRT – OBRT ZA VSE

Zamotano je res, ampak slovenski narod je duhovit*

Kar polnih štirinajst dni je potekal sredi tega meseca v Celju XXI. mednarodni obrtni sejem. Na njem je sodelovalo nad 3100 razstavljalcev, med drugim tudi večje število predstavnikov družbenega in zasebnega drobnega gospodarstva iz naše občine. Nekateri obrtniki so se predstavili samostojno, del jih je nastopil na razstavnih mestih obrtnih zadrug, **Boris Dirjec, Robert Furlan, Jernej Jeraša, Leopold Oblak, Jože Novak, Ivan Petrič, Jože Prijatelj, Dušan Rokavec, Ciril in Metod Smrtnik, Aleksander Šimenc, Boris Štravs in Janez Tomc** pa so zapolnili z izdelki njihovih obrtnih delavnic razstavni paviljon Obrtnega združenja Ljubljana Vič-Rudnik.

Francka in Jože Prijatelj, Vrhovci cesta XXII/15 imata obrtno delavnico za izdelovanje okrasnih predmetov že osemnajst let. »V tem času smo prav gotovo zamenjali že nad sto izdelkov,« je skušal ponazoriti posebnost njihove obrti Jože in dodal, »Različni glavniki, zapestnice, ogrlice, sponke, verižice, lasne sponke iz kovin, usnja, svile, stekla, plastike morajo biti sodobni in sledili materialom, ki jih išče potrošnik. Pri vsem skupaj pa je najpomembnejše to, da prideš pravočasno na tržišče. Ker prodajam le trgovinam na debelo, sem se odločil, da se tudi osebno predstavim na celjskem sejmu, da bi obiskovalci in poslovni družabniki videli sposobnosti naše delavnice ter ugotovili kakovostne prednosti naši proddukcije.«

Ta droben zapis o Specialni delavnici ščetarskih izdelkov **Aleksandra Šimenca na Ločnikarjevi 3** bo čez čas zgodovinske vrednosti, saj nameravajo podreti stavbe v tej ulički ob Tržaški cesti. 35 let ima že Aleksander delavnico, v kateri dela iz kovinskih žic, žime, najlonskih in pvc vlaken ščetarske izdelke za tekstilno, finomehanično, elektronsko in drugo industrijo, pa tudi za inštitute, peke, dimnikarje in številne posebne naročnike. Lahko bi se pohvalili s tem, da je skupaj z naročniki razvil in naredil veliko novih ščetarskih pomagal. Medtem ko so v njegovi delavnici starejši stroji, nekateri so narejeni celo po njegovih zamislih in izkušnjah, je letos videl na posebnem sejmu v Freiburgu tudi že računalniško vodene stroje

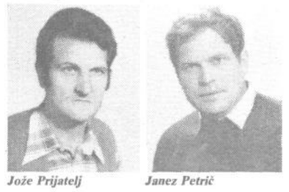

Jože Prijatelj *Janez Petrič*

za pripravo in izdelovanje ščetarskih produktov. Zal pa kaže, da pri Šimenčevih nihče ne bo nadaljeval družinske tradicije.

Na Izanski 91 A ima **ključavničarstvo Janez Petrič.** Na celjski mednarodni obrtni sejem je pripeljal na razstavno mesto našega obrtnega združenja aluminijaste radiatorje. Izdelovati jih je pričel letos in pri strojih ter izdelovalnem postopku uporabil več inovativnih prijemov. Z lično oblikovanega prospekta je mogoče zvedeti, da jih standardno izdeluje v štirih velikostih, trdi pa, da lahko zadovolji prav vsako posebno naročilo. »Za aluminijaste radiatorje sem se odločil zato, ker so zelo lepi, enostavni za montažo ter lahki. Se tudi hitreje segrejejo kot železni.« je obrazložil svojo proizvodno novost Janez Petrič in dodal, da jih je mogoče videti v trgovinah Merkur, Metalka in Kurivoprodaja.

V sredo se je spet sestal izvršni odbor Obrtnega združenja Ljubljana Vič Rudnik. Razpravljal je o obrtnem zakonu in zakonu o davkih občanov, o dogovoru s skupnostjo socialnega zavarovanja za povračilo stroškov nesreč pri delu za delavce pri obrtnikih in še številnih aktualnih nalogah največje ga slovenskega obrtnega združenja.

STANE JESENOVEC

* Ivan Cankar: Dvojna resnica